



OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 2 Pv 9/15/5506
EEČ: 2-40-92-2016

Martin 27.06.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX** a spol.

Trestný čin: Trestný čin vydieranie podľa § 235 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov
Trestný čin výtržníctvo podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov
Trestný čin vydieranie podľa § 235 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov
Trestný čin výtržníctvo podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 7, XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Trestný čin vydieranie podľa § 235 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov
- Trestný čin výtržníctvo podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

- v neupresnenej dobe v mesiaci november roku 2003 v Martine, na ul. XXXXX za jeho prevádzky, prišli spoločne obvinení: XXXXX a XXXXX za majiteľom baru XXXXX, nar. XXXXX, kde ho najprv obv. XXXXX slovné začal urážať a napádať vo veci vrátenia elektroniky v hodnote 28.000,- Sk, pričom následne obv. XXXXX povedal majiteľovi baru XXXXX že si aj proti jeho vôli, aj za použitia násilia zoberie

z baru alkohol v hodnote 28.000,- Sk, na čo sa obv.XXXXXX pobral smerom za pult, odkiaľ chcel zobrať alkohol, v čom mu zabránil pracovník baru XXXXXX, nar. XXXXXX, tým, že sa mu postavil do cesty, na čo obv.XXXXXX chytil za ruky a snažil sa ho telom zatlačiť nabok, na čo sa XXXXXX vzoprel a obv.XXXXXX vytlačil vlastným telom späť, pričom nedošlo k žiadnemu inému fyzickému napadaniu,

v neupresnenej dobe v mesiaci december roku 2003 v Martine, na ul. XXXXXX v bare XXXXXX za jeho prevádzky, opätovne prišiel spoločne obv. XXXXXX s dvomi doposiaľ neupresnenými osobami vo veku 20 až 25 rokov do baru XXXXXX, kde od zamestnanca baru XXXXXX, nar. XXXXXX, žiadali pod hrozbou násillia alkohol v hodnote 28.000,- Sk ako podlžnosť voči majiteľovi baru XXXXXX, na čo sa zamestnanci baru XXXXXX spolu s prevádzkarom XXXXXX postavil medzi obslužný pult, aby zabránili odneseniu alkoholu, čím uvedenými konaniami vzbudili dôvodnú obavu u XXXXXX, nar. XXXXXX, bytom XXXXXX, majiteľa baru XXXXXX, že svoje hrozby uskutočnia,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXXX

dátum narodenia: XXXXXX

trvalé bydlisko: XXXXXX 45, XXXXXX XXXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Trestný čin vydieranie podľa § 235 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov
- Trestný čin výtržníctvo podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

- v neupresnenej dobe v mesiaci november roku 2003 v Martine, na ul. XXXXXX, v bare XXXXXXa jeho prevádzky, prišli spoločne obvinení: XXXXXX a XXXXXX za majiteľom baru XXXXXX, nar. XXXXXX, kde ho najprv obv. XXXXXX slovne začal urážať a napádať vo veci vrátenia elektroniky v hodnote 28.000,- Sk, pričom následne obv. XXXXXX povedal majiteľovi baru XXXXXX že si aj proti jeho vôli, aj za použitia násillia zoberie z baru alkohol v hodnote 28.000,- Sk, na čo sa XXXXXX pobral smerom za pult, odkiaľ chcel zobrať alkohol, v čom mu zabránil pracovník baru XXXXXX, nar. XXXXXX, tým, že sa mu postavil do cesty, na čo XXXXXX chytil za ruky a snažil sa ho telom zatlačiť nabok, na čo sa XXXXXX vzoprel a obv.XXXXXX vytlačil vlastným telom späť, pričom nedošlo k žiadnemu inému fyzickému napadaniu,

v neupresnenej dobe v mesiaci december roku 2003 v Martine, na ul. XXXXXXj, v bare XXXXXX, za jeho prevádzky opätovne prišiel spoločne obv. XXXXXX s dvomi doposiaľ neupresnenými osobami vo veku 20 až 25 rokov do baru XXXXXX kde od zamestnanca baru XXXXXX, nar. XXXXXX, žiadali pod hrozbou násillia alkohol v hodnote 28.000,- Sk ako podlžnosť voči majiteľovi baru XXXXXX, na čo sa zamestnanci baru XXXXXX spolu s prevádzkarom XXXXXX postavil medzi obslužný pult, aby zabránili odneseniu alkoholu, čím uvedenými konaniami vzbudili dôvodnú

obavu u XXXXX, nar. XXXXX, bytom XXXXX, majiteľa baru XXXXX že svoje hrozby uskutočnia,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa OR PZ ÚJKP OSV XXXXX č.k. ČVS. ORP-XXXXX zo dňa XXXXX bolo podľa § 160 ods. 1 Tr. por, v tom čase účinného, začaté trestné stíhanie a zároveň, podľa §163 ods.1 Tr. por., v tom čase účinného, vznesené obvinenie XXXXX a XXXXX pre trestný čin vydierania v spolupáchateľstve podľa §9 ods. 2, § 235 ods. 1 Tr. zák, v tom čase účinného a pre trestný čin výtržníctva podľa §9 ods.2, § 202 ods.1 Tr. zák. v tom čase účinného, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

V danej veci bolo následne trestné stíhanie prerušené viac krát a potom v ňom bolo pokračované pri čom, vec je v súčasnej dobe realizovaná OR PZ OKP. XXXXX pod č.k. ČVS: ORP- XXXXX. Naposledy bolo v trestnom stíhaní pokračované dňa 17.05.2016

Po skončení vyšetrovania bol spisový materiál predložený na tunajšiu prokuratúru spoločne s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods.1 písm. b) Tr. por.

V priebehu prípravného konania boli k veci vypočutí: obvinení: XXXXX a XXXXX, svedkovia poškodení: XXXXX a XXXXX, ako aj svedkovia: XXXXX a XXXXX, taktiež bola vykonaná konfrontácia medzi obvineným XXXXX a svedkom XXXXX.

Obidvaja obvinení sa necítia byť vinnými zo spáchania skutku. Podľa ich tvrdenia sa v danom prípade jedná o pomstu zo strany XXXXX, nakoľko z predchádzajúceho podania zo strany XXXXX bolo vedené trestné stíhanie voči XXXXX.

Obvinení vypovedali v roku 2004 ako aj v roku 2015, kedy boli poučení podľa nového Trestného poriadku.

Obvinený XXXXX zotrval na tom, že v žiadnom prípade XXXXX nevydieral počas návštev v bare XXXXX v presne nezistené v mesiaci november a v mesiaci december roku 2003. Ničím sa mu nevyhrážal, nedopustil sa ani výtržnosti. Prišiel za XXXXX, nakoľko mu bol XXXXX v tom čase dlžný elektroniku, počas týchto návštev požadoval vrátenie predmetnej elektroniky, prípadne jej finančnú hodnotu. Počas týchto dvoch návštev bol spolu s ním v XXXXX aj XXXXX, ktorého požiadal o spoluprácu pri odvoze elektroniky, čo aj XXXXX potvrdil.

XXXXX uviedol, že zo skutkov je v plnom rozsahu nevinný. Taktiež potvrdil,

že k žiadnemu násiliu nedošlo, ani k žiadnym verbálnym útokom. Celé je to nezmysel.

Svedok XXXXX uviedol, že XXXXX dlhoval elektroniku XXXXX, nakoľko XXXXX poveril XXXXX predajom elektroniky, teda XXXXX mal podľžnosť voči XXXXX. XXXXX vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že ani XXXXX a XXXXX sa nikomu ničím nevyhrážali, XXXXX slušne povedal XXXXX, že ak mu nedá elektroniku alebo peniaze, takže bude nútený vymáhať si od neho peniaze súdnou cestou. Celý dialóg prebehol bez akéhokoľvek fyzického incidentu. XXXXX XXXXX sľúbil, že mu peniaze vráti. Obidve stretnutia sa odohrali aj za prítomnosti brata XXXXX a to XXXXX, ktorý taktiež pracoval v bare XXXXX

Poškodený XXXXX bol vypočutý v roku 2004 ako aj v roku 2016, taktiež bol poučený podľa nového Trestného poriadku. Po oboznámení sa s predmetom výsluchu uviedol, že zápisnične už bol vypočutý dňa 27.05.2004, kedy podrobne opísal situáciu z novembra a decembra roku 2003, keď XXXXX spolu s XXXXX prišli pýtať od jeho brata XXXXX elektroniku, kde jeho brat uviedol, že predmetnú elektroniku vráti, že ju má doma. Vtedy XXXXX pýtal od XXXXX peniaze alebo alkohol v hodnote elektroniky. XXXXX ďalej uviedol, že počas týchto dvoch stretnutí nedošlo k žiadnemu fyzickému napadnutiu a ani k vyhrážkam. XXXXX počas komunikácie s jeho bratom a s ním bol rozčúlený, ale v žiadnom prípade brata nevydieral. V celej veci sa XXXXX necíti byť poškodený a žiada, aby toto vyšetrovanie bolo zastavené.

Poškodený XXXXX vypovedal, že s odstupom času si na tieto skutočnosti pamätá len veľmi matne. Niekedy v roku 2003 mal prenajaté priestory v Martine, na ul. XXXXX a jednalo sa o nočný klub XXXXX. Čo sa týka osoby XXXXX, tak túto osobu pozná už dlhšie obdobie, kde vzhľadom na veľký časový odstup si pamätá na to, že mal XXXXX predať jeho elektroniku, nevie, v akej hodnote bola táto elektronika a nevie, do akej miery sa mu podarilo táto elektronika predať. Pamätá si, že mu vykradli predajňu, ktorá sa nachádzala na terajšej ulici XXXXX, kde tu v tomto čase bola uskladnená časť elektroniky od XXXXX. Po určitom čase ho XXXXX vyhľadal aj s nejakým kamarátom v bare XXXXX už vie, že sa volá XXXXX, kde XXXXX od neho požadoval vrátiť predmetnú elektroniku, alebo, že mu má vrátiť peniaze. On mu chcel vrátiť jeho elektroniku, no on chcel peniaze alebo alkohol v hodnote elektroniky. Je pravda, že počas ich rozhovoru sa XXXXX rozčuloval, ale v žiadnom prípade nedošlo z jeho strany k vyhrážkam na jeho osobu a ani na osobu jeho brata XXXXX, ktorý v tomto podniku bol prítomný a pracoval tu ako prevádzkar. Z uznesenia zo dňa 07.04.2004 vyplýva, že XXXXX sa do baru XXXXX vrátil aj v decembri roku 2003 spolu s XXXXX kde tu už prítomný pri tom nebol a v tom čase tam bol jeho brat XXXXX a pracovník podniku XXXXX, teda k tomuto sa vyjadrovať nevie a nebude. Čo sa týka prešetrovanej veci nepovažuje konanie XXXXX a XXXXX za tak závažné, aby boli stíhaní v zmysle zákona. Je pravda, že svojím správaním možno vyvolali určitý rozruch v podniku, ale v podstate sa nič podstatné nestalo. Jemu, ako fyzickej osobe, nebola spôsobená žiadna škoda ani ujma na zdraví, teda nepripája sa k trestnému stíhaniu XXXXX a XXXXX. Teda toto berie skôr ako určité nedorozumenie medzi ním a XXXXX ktoré si neskôr vysvetlili. Ani nevie uviesť teraz, prečo vlastne podával trestné oznámenie. Žiada, aby sa táto vec už čím skôr uzavrela. Súhlasí so zastavením trestného stíhania.

V zmysle ustanovenia podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005, sa trestného činu vydierania dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel.

Trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák., v tom čase účinného, sa dopustí ten, kto verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom sa dopustí hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku, hrob alebo iné pietne miesto alebo hrubým spôsobom ruší zhromaždenie alebo obrad občanov.

Trestný čin je protiprávny čin, ktoré znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Trestný čin je kategóriou trestného práva hmotného vyjadrenou súhrnom zákonných znakov, ktoré ustanovujú a vyjadrujú ktoré konanie je trestným činom. Trestný zákon ustanovuje, že trestným činom je zavinené konanie trestne zodpovednej osoby, ktorého znaky sú obsiahnuté v osobitnej časti v konkrétnej skutkovej podstate. Zákonnými znakmi skutkovej podstaty sú 4 skupiny znakov určujúce subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku. Všetky zákonné znaky sú obsiahnuté v jednotlivých základných skutkových podstatách a niektoré z nich sú aj všeobecne upravené vo všeobecnej časti. Všetky zákonné znaky trestného činu musia byť naplnené súčasne inak nejde o trestný čin, aj keby išlo o protiprávne konanie.

Subjekt predstavuje trestne zodpovedná fyzická osoba, ktorá svojím konaním naplnila ostatné znaky trestného činu. Trestný zákon ju označuje ako páchatel' trestného činu, spolupáchatel' a účastník.

Subjektívna stránka zahrňuje znaky vzťahujúce sa na psychiku páchatel'a ako vnútorný vzťah k jeho konaniu a následku. Najvýznamnejší z nich je zavinenie, ktoré ma formu úmyslu alebo nedbanlivosti.

Zavinenie je obligatórnym znakom subjektívnej stránky a je nevyhnutné pre naplnenie akejkoľvek skutkovej podstaty trestného činu.

Pri naplnení zákonných znakov skutkovej podstaty vyššie uvedeného zločinu, prichádza do úvahy pri posudzovaní subjektívnej stránky, konanie, spáchané formou úmyselného zavinenia.

Podľa § 4 Tr. zák., v tom čase účinného, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel':

písm. a/ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

písm. b/ vedel, že svojím konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Zavinenie je vybudované na dvoch zložkách a to **vedomostnej a vôľovej**, pričom podľa stupňa naplnenia vôľovej zložky rozlišujeme **úmysel priamy alebo**

nepriamy. Vedomostná zložka je v oboch prípadoch rovnaká.

Pri priamom úmysle páchatel' chce spôsobiť porušenie alebo ohrozenie chráneného záujmu. Chcenie sa chápe ako najvyšší prejav vôle.

Pri nepriamom úmysle páchatel' priamo nechcel spôsobom uvedenom v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, súčasne je však uzrozumený s tým, že takéto porušenie alebo ohrozenie nastane.

Pri skúmaní zavinenia páchatel'a nestačí samo zistenie, že páchatel' vedel, že svojim konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ale treba zisťovať všetky skutočnosti, z ktorých by bolo možné spoľahlivo vyvodiť, že bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom nespôsobí. Posúdeniu primeranosti jeho dôvodov treba pristúpiť z hľadiska skúseností páchatel'a a ostatných okolností prípadu.

Pri skúmaní trestnej zodpovednosti z hľadiska príčinného vzťahu je korektívom zavinenie, ktoré musí pristúpiť k príčinnému vzťahu medzi konaním a následkom. Pokiaľ na pričítanie následku stačí nedbanlivosť, treba, aby páchatel' aspoň podľa okolností a svojich osobných pomerov mal a mohol príčinný vzťah predvídať.

Ak páchatel' koná v tzv., negatívnom skutkovom omyle, t.j. nie je si vedomý niektorej zo skutočností, ktoré sú zákonnými znakmi určitého trestného činu, je vylúčená zložka vedomia, a tým jej zodpovednosť na úmyselný trestný čin, alebo za trestný čin spáchaný z vedomej nedbanlivosti.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje u predmetných trestných činoch úmyselné zavinenie.

Objektom tohto trestného činu je sloboda rozhodovania u vydierania a u výtržníctva občianske spolužitie.

Hrozbou násilia sa rozumie nie len hrozba bezprostredného násilia ale aj hrozba, ktorá sa môže uskutočniť v budúcnosti, napr. hrozba obsiahnutá v liste.

Táto hrozba môže smerovať proti telesnej integrite, alebo proti majetku. Cieľ páchatel'a však musí byť adresovaný poškodenému a ten ho musí vnímať. Hrozba inej ťažkej ujmy môže spočívať v hrozbe, že sa spôsobi majetková ujma, rozvrat manželstva a pod.

Čin je dokonaný vykonaním násilného konania alebo uskutočnením hrozby násilia alebo inej ťažkej ujmy. K vynúteniu konania, opomenutia, alebo strpenia nemusí dôjsť.

Trestný čin je dokonaný použitím násilia, jeho hrozbou alebo hrozbou inej ťažkej ujmy. Nevyžaduje sa, aby páchatel' dosiahol svoj zámer.

Násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie

kladeného alebo očakávaného odporu.

Hrozba bezprostredného násillia je hrozba, že sa násillie ihneď vykoná. Z tejto hrozby musí byť napadnutému zrejmé, že sa násillie ihneď vykoná. Táto hrozba je spravidla vyjadrená výslovné, ale stačí aj konkludentné konanie, ak je z neho a z ostatných okolností zrejmé, že sa uskutoční ihneď ak sa napadnutý nepodrobí vôli páchatel'a.

Pod pojmom inému treba rozumieť individuálne určitú osobu, alebo individuálne určité osoby, odlišné od páchatel'a.

Trestný čin je spáchaný násillím, ak páchatel' použije na jeho spáchanie fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel' použil násillie proti veci iného (§ 89 ods. 5).

Leť je vyvolanie omylu inej osoby alebo využitie omylu tejto osoby v úmysle dosiahnuť nejaký cieľ.

V pojme násillie sú obsiahnuté dva pojmové znaky a to fyzická zložka a pôsobenie na vôľu alebo vôbec na správanie iného.

Fyzické násillie môže pôsobiť ako vis absoluta alebo vis compulsiva.

Pojem násillie možno všeobecne charakterizovať ako fyzický útok na určitú osobu alebo vec.

Od skutočného použitia násillia treba odlišovať hrozbu násillím. Ide o psychické pôsobenie na vôľu iného. Hrozba násillím má povahu vis compulsiva.

Hrozba násillím je širší pojem v tom smere, že v sebe zahŕňa hrozbu bezprostredným násillím, ako aj násillím, ktoré môže byť použité niekedy v budúcnosti.

Hrozba bezprostredného násillia je hrozba násillím, ktoré má byť použité ihneď.

Mám za to, že konaním obvinených nebolo preukázané, žiadne násillie alebo hrozba bezprostredného násillia, a taktiež nebola preukázaná ani hrozba inej ťažkej ujmy. Obvinení svojim konaním či už po stránke objektívnej ako aj stránke subjektívnej nenaplnili zákonné znaky vyššie uvedené trestného činu. Zároveň však sa svojim konaním obvinení nedopustili ani trestného činu výtržníctva..

V tejto súvislosti poukazujem na výpoveď samotných poškodených, z ktorých je zrejmé a jednoznačne preukázané, že medzi nimi ako poškodenými a obvinenými došlo k určitému nedorozumeniu, avšak k žiadnym vyhrážkam nedošlo. Uvedené nedorozumenie si neskôr vysvetlili. Obaja poškodení sa nepripájajú k trestnému stíhaniu. Dokonca poškodený XXXXX doslova uviedol, že teraz už ani nevie, prečo vlastne trestné oznámenie podával a žiada, aby sa celá vec čím skôr ukončila, pričom súhlasí so zastavením trestného stíhania.

Obvinení svojim konaním nenaplnili ani zákonné znaky žiadneho iného trestného činu, uvedené v osobitnej časti Trestného zákona.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Vyhodnotením dôkaznej situácie v spojení so zadováženými dôkazmi v súhrne a jednotlivo možno konštatovať, že v danom prípade, predovšetkým s poukazom na charakter konania obvinených, miesto spáchania skutku, jeho následky, závažnosť konania obvinených, je nepatrná.

Uvedené konanie by mohlo byť kvalifikované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. č. 372/1990 Zb.

Podľa § 20 Zák. č. 372/1990 Zb. priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky.

V danom prípade sa skutky stali v mesiaci november a december 2003.

V zmysle § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

S poukazom na všetky tieto skutočnosti mám za to, že predmetný skutok obvinených nie je trestným činom, tento by mohol byť posúdený ako priestupok, avšak už uplynula lehota na jeho prejednanie a preto som rozhodla tak, že som trestné stíhanie obvinených zastavila.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Soňa Repáňová
prokurátorka